

ŁAGODLIWY (4) *ai*

a *jasne*; o *prawdopodobnie jasne* (tak w *łagodny itp*).

sg m A *łagodliwy* (1). ◇ n N *łagodliw(e)* (1). ◇ pl N *subst łagodliw(e)* (1). ◇ A *subst łagodliw(e)* (1). ◇ [I *łagodliwými*.]

Sł stp *notuje*, Cn *brak*, Linde XVI – XVII w.

1. *Łaskawy, dobrotliwy* (4) : *RejPs* 75v; [Św. *Paweł*] był ośładzon nawiećny Zjwot y vłyłfał *łagodliwy* głos Bożi *RejKupSekl* a7v.

Wyrażenie: »*łagodliwe* słowo« (1): IVż *nie wzrułfyło ferce moie ná łagodliwe słowá/ ktore ia zynemi* *wczynki swoiemi ofiaruję krolowi swemu* *RejPs* 67v.

Szereg: »*łagodliwy* a *barzo łaskawy*« (1): Drugie [*planety*] są *łagodliwe* á *barzo łáfkáwe/ Gdy* *przypádnie ich władza/ iuż więc káźde spráwy/ Idą ná wżem łágodnye że nie wżytko śmieie* *RejWiz* I28v.

2. [Ujmujący, *miły*:

Wyrażenie: »*łagodliwe* słowa«: Tego [*Eneasza*] teraz *Phenicka Dido* *zátrzymywa* *Łagodliwými* *słowy* *VergKoch* 29 (Linde).]

Synonimy: 1. *dobrotliwy, łaskawy*; 2. *miły, wdzieczny*.

Cf **ŁAGODNY**